

L'ORIGEN I ELS TRETS DIALECTALS DELS ANTROPÒNIMS DE *LA GENT I EL VENT*

Mercè BIOSCA POSTIUS

0. Introducció

En llegir el recull de narracions *La gent i el vent*,¹ un dels aspectes que ens va cridar l'atenció fou la riquesa lèxica dels antropònims que Guillem Viladot havia escollit per identificar els personatges; així com el fet que alguns d'ells presentessin trets propis del dialecte nord-occidental. L'any 1992, vam tenir l'ocasió de treure'n l'entrellat quan, arran d'una entrevista, l'autor ens explicava que per ell cercar cognoms i malnoms divertits per als personatges representa una mena de joc.²

Al llarg de les històries que conformen aquest llibre, el lector va descobrint la vida d'un poble, ja que, a mesura que progressa en la lectura, va coneixent-ne els habitants i l'entrellat social. Hom dedueix que sempre es tracta del mateix poble, perquè alguns personatges surten en més d'una història. Ara bé, el nom de la població només apareix esmentat un cop, en la narració *La mort de la Cleta de cal Ceferí*, on llegim: «Tot d'una, la bassa de Cosquet —l'agregat de Riella— canvià de fesomia.»³

Amb el temps, el nostre propòsit és analitzar l'origen de tots els antropònims que apareixen en les obres que tenen com a marc la mítica Riella.⁴ Amb aquesta comunicació, encetarem el camí tot ocupant-nos dels antropònims que surten a *La gent i el vent*. L'abundància dels quals, en un recull de narracions que no depassa les cent vuitanta-dues pàgines, obeeix al fet que de les cinquanta-una narracions que el componen, quaranta-vuit hagin estat bastides a l'entorn d'un personatge i que, d'aquestes, quaranta-tres duiguin per títol el nom del protagonista.

En els dos primers apartats del treball, esmentem tots els antropònims amb què és designat cadascun dels personatges, tot indicant l'introducció que els acompanya i la primera pàgina del/s conte/s on apareixen. En els casos que hem considerat que alguna dada del personatge era significativa en relació a l'antropònim, la fem constar. El punt número tres està dedicat a l'origen dels cognoms⁵ i l'apartat següent, a la classificació dels renoms. Sempre que a l'obra s'explica el motiu o l'origen del malnom, en reproduïm la citació textual.

1. Antropònims dels personatges femenins

- Suplici Megrález, la (andalusa) pàg. 11.
Cloty Trinzella, la pàg. 17.
Nerona Escletxa, la pàg. 18.
Mela Pinzell, la pàg. 18.
Lupicina Sarment Palet, la pàg. 20 / Lupi pàg. 20.
Nativitat Civella Canut, na pàg. 40.
Guillerma Patilla, la pàg. 40.
Filu Graella, la pàg. 43.
Nèria Pinxet, la pàg. 47.
Mètria Pinxet, la pàg. 47.
Teia, la pàg. 47.
Angeleta Tramuntana, l' pàg. 50 / Sra. Mostela pàg. 50.
Cinta pàg. 50.
Andreua Macarulla, l' pàg. 71.
Puríssima Dedicació Dàmassa Pampalluga, la pàg. 77.
Ota, l' pàg. 77.
Xaxaume, Sra. pàg. 77.
Arnèsia pàg. 84.
Úrsula Cuscuta, l' pàg. 103.
Casilda, donya pàg. 103.
Leandra Burrim, la pàg. 105.
Salvadora, la pàg. 110.
Circumscisió Argadell, la pàg. 111.
Xandra Fartet, la pàg. 114.
Xantipa Festó, la pàg. 118.
Cinta, la pàg. 126.
Basilisa Cadernell Tuït, la (locutora de televisió) pàg. 130 / Lisa pàg. 130.
Basi, la pàg. 132.
Perla Caldéu, la pàg. 145.
Pompeia Canyís, la pàg. 147.
Gregòria, la pàg. 150.
Lisoia, Sra. pàg. 150.
Rufa, la pàg. 151.
Encarna, l' pàg. 152.
Tadeua Sargantilla, la pàg. 154 / la Bella Ximinova (nom artístic) pàg. 154.
Commemoració Sánchez i Sánchez, la (nascuda a Úbeda) pàg. 160.
Cisca, la pàg. 164.
Trilla, la (minyona) pàg. 166.
Cristi, la pàg. 166 / pubilla de cal Ceferí, la pàg. 166.
Ivette, la pàg. 172.
Míria, la pàg. 180.

2. Antropònims dels personatges masculins

- Wladimir Maiakowski, en pàg. 9.
Boris Pasternak, en pàg. 9.
Boris Ledewef, en pàg. 9.
Tiburci Trufassec Megrález, en / Tiu pàg. 11.
Isidre Trufassec, l' / Sidre pàg. 11 / cal Sidre pàg. 14.
Colau, mossèn pàg. 11, 123.
Aristi Mamel·lo, l' pàg. 15.
Cisco Samalús, en pàg. 17.
Beneït Argolla pàg. 17.
Tom Mix, en (actor del cinema mut) pàg. 18.
Corpus, en pàg. 19.
Risseny, en pàg. 21.
Guerau Melich, en pàg. 24.
Ramon pàg. 26 / Cabalé'l Boliana, lo pàg. 26.
Borromeu Fiambrera, en pàg. 28.
Miqueló Garrigó, en pàg. 30.
Napoleó Saboc, en pàg. 31.
Sisquillo Tanyac, en pàg. 31.
Zenó Trabuc, en pàg. 31.
Ciceró Prenafeta, en pàg. 31.
Hug Ranci, l' pàg. 31.
Auri Venzill pàg. 39.
Cristet Nilon, en pàg. 41.
Macabeu Esclamall, pàg. 45.
Llimeu Vicençfí, en pàg. 47.
Onofre Palangana, l' pàg. 49.
Nicet Teulís pàg. 49.
Urbici Mostela, l' pàg. 50 / Lo Cassigall pàg. 50.
Tofolet, en pàg. 52.
Quimetes, en pàg. 54 / Quimet, en pàg. 55.
Trini Escambrilla, en pàg. 57.
Miqueló Aiguadé, en pàg. 71.
Trisell, pàg. 74 / Pepet (Bepet) de cal Frare, lo pàgs. 74 i 76.
Tollet, en pàg. 74.
Trinitat Càtzeres, en pàg. 78.
Elpidi Cordill, l' pàg. 80.
Lauet, en pàg. 80 / Lauet de cal Bepo, el pàg. 80.
Mero Guingueta, en pàg. 81.
Xinxet, Sr. (veterinari) pàg. 81.
Gabí Serreta, en pàg. 81.
Urnin Gibrell, l' (campaner) pàg. 81 / Badall pàg. 81.
Canut Pinyolet, en pàg. 81.

Usich, Sr. (secretari de l'Ajuntament) pàg. 81.
Gloriós Patequilla, en pàg. 83.
Manelet, mossèn pàg. 85.
Arcadi Astrip, l' pàg. 87.
Clix, en pàg. 88.
Peret, lo pàg. 92 / Peret del Cagado, lo pàg. 92.
Pauet Patamoll, en pàg. 94.
Toixet, en (nunci) pàg. 94.
Jacob Farigola, en pàg. 103.
Cebrià, don pàg. 103.
Paulet Gargantillo, el pàg. 105.
Rossend, Sr. (metge) pàgs. 105 i 167.
Timo Tzitrill, en pàg. 109.
Melo Cogula, en pàg. 111 / Panistra, lo pàg. 111.
Zacarias Frontissa, en pàg. 116 / Zaca pàg. 116.
Nemesi Romaní, en pàg. 116.
Liceri Mamelló, en pàg. 120.
Xamoí Badiella, en pàg. 121.
Catuli Cullereta, en pàg. 123.
Damasc Carrutxo, en pàg. 125.
Nasi Cugula, en pàg. 125.
Júpiter Cubell, en pàg. 125.
Calaman Bidell, en pàg. 126.
Sòcrates Penelló, en pàg. 126.
Nicetes Conill, en pàg. 132 / Niç pàg. 134.
Cristet Vaquibou, en pàg. 146.
Quimet Prunell, en pàg. 147.
Joseff Trinxet, en pàg. 147.
Tonet Bucoi, en pàg. 147.
Tized, en pàg. 151.
Anraix, l' pàg. 151.
Valeri, en pàg. 151.
Climent, en pàg. 151.
Ventura pàg. 151 / Xell pàg. 151.
Pompós Macabeu pàg. 154.
Nyego Mitjacana, en pàg. 156 / Sr. Pi pàg. 156.
Nazario, en (castellà) pàg. 160.
Alejo Montalvo de la Higuera (peó agrari) pàg. 160.
Benigne Dach, en pàg. 162.
Monert, Sr. (amo de la fàbrica de conserves vegetals «La Musulmana») pàg. 163.
Ceferí, en pàg. 165.
Oriol, l' pàg. 166.
Eubert, l' pàg. 166.
Roc, mossèn pàg. 168.

Lao Gramatge Ventall, en pàg. 172 / Lauet pàg. 173 / Lauetet pàg. 174.
Rull, en pàg. 180.

3. Origen dels cognoms catalans que apareixen en l'obra

3.1. ANTROPÒNIMS

Sra. Xaxaume (< Jaume).

Dach (llinatge derivat de DAGO, nom propi personal germànic).

3.2. COS HUMÀ

Patilla (pèl).

Melich (forma antiga de melic. Dialecte oriental: llombrígol).

Badiella (cordó umbilical).

Penelló.

3.3. CARACTERÍSTIQUES FÍSQUES I MORALS

Pinxet (diminutiu de pinxo: presumit).

Fartet (diminutiu de fart; fartaner).

Saboc (fig.: Badoc, beneitot. Dialecte oriental: siboc).

Ranci.

Toixet (diminutiu de toix: curt d'enteniment).

3.4. RELIGIÓ

Corpus.

3.5. JOC I LLENGUATGE INFANTIL

Mamel-lo (< caramel-lo, forma antiga de caramel. Avui en dia la forma «mamel-lo» és emprada per la canalla).

Escambrilla (joc de cartes. Dialecte oriental: bescambrilla).

3.6. OFICIS

Aiguadé.

Bidell.

3.7. ESTRIS I ORNAMENTS

Pinzell.

Civella (grafia antiga de sivella).

Canut (canonet).

Graella.

Argadell.

Festó (pronúncia dialectal de fistó: ornament).

Argolla.

Fiambrella (castellanisme molt estès en les nostres contrades: carmanyola).

Trabuc.

Esclamall (pronúncia dialectal d'esclèmalls o clemàstecs).

Palangana.

Trisell (< Trisella o tragella: recollidor o caixó obert per un costat que, arrossegat per animals, serveix per a igualar terrenys desiguals).

Serreta (diminutiu de serra).

Gibrell (en d'altres variants dialectals: llibrell).

Patequilla (Metàtesi. Paquetilla: paquet petit de tabac).

Gargantillo (< gargantilla. Castellanisme molt estès en les nostres contrades).

Tzitrill (< setrill).

Frontissa.

Carrutxo (< carrutxa: caminadors).

Cubell.

Trinxet (cutxilla de sabater).

Bucoi (< bocoi).

Ventall.

3.8. MATERIALS I DESPERFECTES

Trinzella (< trenzilla: cinta de cotó, seda o llana teixida trenant els fils).

Escletxa.

Venzill (< vencill).

Nilon (castellanisme molt estès en les nostres contrades: niló).

Teulís (tros de teula).

Cordill.

Astrip (pronúncia dialectal d'estrip).

3.9. MÓN ANIMAL

Mostela.

Cadernell.

Tuít.

Mix (veu per a cridar el gat).

Sargantilla (dialecte oriental: sargantana).

Xinxet (< xinxa).

Mamelló (es diu d'un animal que encara mama).

Cullereta (variant dialectal: capgròs).

Conill.

3.10. TOPÒNIMS:

Samalús.

Prenafeta.

Càtzeres (pronúncia lúdica de Càceres).

Guingueta.

3.11. MÓN VEGETAL

Sarment.

Macarulla.

Cuscuta.

Burrim (< borrim: pelussa d'algunes fruites com el préssec).

Canyís.

Garrigó (garriga petita).

Pinyolet (diminutiu de pinyol).

Farigola.

Cogula (variant de cugula).

Romaní.

Cugula (planta. Al Pla d'Urgell s'utilitza, en to despectiu, quan es vol indicar que una persona o una cosa és poc important).⁶

Prunell (fruit del pruneller o aranyoner).

Macabeu (varietat de cep i raïm).

Gramatge (variant dialectal: grama o gramatge. En altres dialectes gram o agram).

3.12. MINERALS I ELEMENTS ATMOSFÈRICS

Palet (pedra).

Tramuntana (vent).

Pampalluga.

Tollet (diminutiu de toll).

Patamoll (dialecte oriental: aiguamoll).

3.13. CREACIONS DE L'AUTOR

3. 13. 1. CREACIONS PER DERIVACIÓ

Risseny (< ris).

Tanyac (< tany).

Usich (< usar).

Clix (< clixer).

3. 13. 2. COGNOMS COMPOSTOS A PARTIR DE DOS ELEMENTS

Caldéu (< cal + déu).

Trufassec (< trufa + sec).

Vicençfí (< Vicenç + fi).

Vaquibou (< vaca + i + bou).

Mitjacana (< mitja + cana).

Monert (< món + ert).

4. Renoms

4.1. NOMS DE CASA O RENOMS COL·LECTIUS

4.1.1. PROCEDENTS D'ANTROPÒNIMS

cal Sidre pàg. 14 (< Isidre).

ca la Quima pàg. 19 (< Joaquina).

cal Xisset pàg. 47 (< Siset < Lluïset).

cal Xaxaume pàg. 77 (< Jaume).

cal senyor Macarulla pàg. 160 (veg. Andreua Macarulla, l' pàg. 71).

cal Cisquet pàg. 162 (< Cisco < Francisco).

cal Dach pàg. 162 (veg. Benigne Dach, en pàg. 71).

cal Ceferí pàg. 167.

4.1.2. PROCEDENTS DE CARACTERÍSTIQUES FÍSQUES

cal Sis-dits pàg. 43.

cal Secall pàg. 147 (< sec).

4.1.3. PROCEDENTS DE PROFESSIONS

ca l'apotecari pàg. 50.

cal Pamot (< pam. Venedor) pàg. 77.

cal Monjo pàg. 152.

cal Bufallum (sagristà) pàg. 161.

cal Rovell (torronaire. Cal tenir present que la clara dels ous juga un paper cabdal en la fabricació dels torrons d'Agramunt) pàg. 162.

4.1.4. PROCEDENTS D'ESTRIS

cal Truques pàg. 114. (< jugar a les truques. Variant dialectal: jugar als patacons).

cal Clamall (variant d'esclmall o clemàstecs) pàg. 162.

4.2. RENOMS INDIVIDUALS QUE PROCEDEIXEN D'UN DE COL·LECTIU

4.2.1. PROCEDENTS D'ANTROPÒNIMS

Bepeta de cal Vaquibou, la pàg. 80 i 146. (veg. Cristet Vaquibou, en pàg. 146).

Lauet de cal Bepo, el pàg. 80. (Bep < Josep).

Cleta de cal Ceferí, la pàg. 165.

cabaler de cal Cinto, el pàg. 166.

pubilla de cal Ceferí, la pàg. 166.

hereu de cal Cinto, l' pàg. 168.

4.2.2. PROCEDENTS DE CARACTERÍSTIQUES FÍSQUES I MORALS

cabaler de cal Sensaurella, el pàg. 124 (< sense orella, on es pot observar la típica diftongació de *o* en *au* - del dialecte nord-occidental).

Adoració de cal Mildones, l' pàg. 127.

4.2.3. *PROCEDENTS DE PROFESSIONS*

Pepet de cal frare, lo pàg. 74 / Bepet de cal frare, lo pàg. 76.

4.2.4. *PROCEDENTS DEL MÓN ANIMAL*

Cabalé'i Boliàna, lo pàg. 26 (< voliana: papallona. Variant dialectal de voliàina).

4.2.5. *PROCEDENTS DEL MÓN VEGETAL*

pubilla de cal Camamilla, la pàg. 26.

4.2.6. *PROCEDENTS D'UN FET EPISÒDIC*

Mundeta del mas Lofegada, la pàg. 132 (< l'ofegada).

Peret del Cagado, lo pàg. 91.

4.2.7. *NO CLASSIFICAT*

pubilla de cal Xemmo, la pàg. 166.

4.3. RENOMS INDIVIDUALS QUE NO PROCEDEIXEN D'UN DE COL·LECTIU

4.3.1. *PROCEDENTS DE CARACTERÍSTIQUES FÍSiques I MORALS*

Manco, el pàg. 85.

Jaumet dels Tres Bolets, lo pàg. 149 Origen: ha perdut el seny. Possiblement el malnom està relacionat amb la frase feta *Estar tocat del bolet*. Llegim: «El temps s'havia encongit en un racó del seu cervell i, per això, lo Jaumet dels Tres Bolets anava pel poble com si sempre fos dia de festa. I, de tant anar amunt i avall, la seva cara —que semblava perseguir clarors, assumptes i ocells hipotètics— s'havia deturat en un subtil somrís de cartó de fira». pàg. 149.

Lauetet pàg. 174 Origen: «En Lauet —en Lauetet, com a vegades el motejava algú del poble volent assenyalar la seva poca cosa— més aviat ho veia tot a través d'una finestra estreta i amb tela metàl·lica». pàg. 174.

4.3.2. *PROCEDENTS DE PROFESSIONS I ACTIVITATS*

Cassigall, lo pàg. 50 Origen: Lo Cassigall és aplicat a un drapaire que amb el temps esdevé tot un negociant; a la pàg. 53, llegim: «L'Urbici Mostela estava desconegut: ara fumava fàries tot el dia, anava a missa i el seu llombrígol era situat en el meridià més romànic del seu ventre, cada vegada més lluny de l'esquena, com si coronés una volta del segle XIII. I, davant tot aquest envelat social, el poble deixà de dir-li Lo Cassigall i començà a dir-li senyor Urbici.»

Paella, lo pàg. 60 Origen: Lo Paella tenia una taverna a la plaça del Mercadal. Llegim: «Lo Paella, un bon dia, va perdre el nom i els cognoms dins el sac foradat del temps. D'aleshores ençà, ni ell ni ningú del poble no recordà mai més com es deia.» pàg. 60.

Brúixola, la pàg. 60 Origen: «De les dotze de la nit enllà, la missió de la Brúixola era de fer companyia secreta al Paella». pàg. 61.

Eulali del Bòlit (< bòlit: joc infantil) pàg. 72.

Badall (renom originat per l'ofici: campaner) pàg. 81.

Panistra, lo (renom originat per l'ofici: venedor ambulat de caramels, cacauets, pega dolça... exposats en una panistra) pàg. 111.

4.3.3. *PROCEDENTS D'UN FET EPISÒDIC*

Pi, Sr. Origen: Al senyor Nyego Mitjacana uns nois li comencen a dir senyor Pi a partir del moment que la companyia telefònica li canvia el número de telèfon i li dóna el 3-14-16. pàg. 156.

5. Consideracions finals

A partir de les dades que hem anat compilant, observem que els personatges són identificats de diverses maneres: només mitjançant el nom de pila (la Gregòria, l'Oriol...); només per l'hipocorístic (la Cisca, en Tofolet...); només per mitjà del cognom (el Sr. Usich, el Sr. Monert...); només pel renom («lo Paella», «el Manco»...); a través del/s nom/s i del/s cognom/ s (Lupicina Sarment Palet, Napoleó Saboc...); pel nom o hipocorístic i pel renom (Ramon, «lo cabale'l Boliana», Lauet, «Lauet de cal Bepo»...); mitjançant el cognom i el renom (Trisell, Pepet (Bepet) de cal Frare...); o bé pel nom de pila o hipocorístic, pel cognom i pel renom (l'Urbici Mostela, «lo Cassigall», l'Urnin Gibrell, «Badall»...).

Deixant de banda els antropònims amb què són designats els personatges que se'ns especifica que no són de les nostres contrades (Suplici Megrález, Commemoració Sánchez i Sánchez; Wladimir Maiakowski, Boris Pasternak, Boris Ledewef, Nazario, Alejo Montalvo de la Higuera), i centrant-nos en els d'origen català, ens hem pogut adonar que resulta fàcilment deduïble l'àmbit on Guillem Viladot ha anat a pouar-los. Això no obstant, cal puntualitzar que, tot sovint, apareixen una mica transformats per l'enjogassada ploma de l'autor. Poden aparèixer escrits d'acord amb la pronúncia dialectal (Astrip per estrip); amb el gènere o nombre canviats (Argadell per argadells o Trisell per trisella); en diminutiu (Pinxet per pinxo), etc... Per tal d'esbrinar-ne l'origen, doncs, hem tractat de resseguir el mateix camí que l'escriptor, però tot just en sentit contrari.

D'altra banda, també hem pogut constatar que entre els antropònims que apareixen en el llibre, n'hi ha deu que estan relacionats amb noms de casa d'Agramunt anteriors a 1900: *Aiguadé*, *Cagado*, *Mitjacana* (*Mitja-cana*), *Mildones* (*Mil-homens*), *Monjo* (*Monja*), *Mostela* (*Mustela*), *Ranci* (*Ransi*), *Sensaurella* (*Senseurella*), *Sisdits* (*sis dits*) i *Xaxaume*.⁷

També es palesa que l'autor atorga força importància als antropònims i a la relació que hi ha entre un determinat antropònim i la persona que el du.⁸ Unes vegades, el que fa que un antropònim resulti xocant o divertit és la combinació del/s nom/s amb el/s cognom/s (Puríssima Dedicació Dàmassa Pampalluga...), o bé neix de la combinació dels dos cognoms (Basilisa Cadernell Tuït...). D'altres, en canvi, pot ser degut al contrast existent entre l'antropònim i la caracterització del personatge que el

porta. El nom de Tadeua Sargantilla, posem per cas, que ens fa venir a l'esment una frase feta força usual en nord-occidental *Ser una sargantilla* —aplicada a les persones molt primes—, contrasta força amb la seva descripció física: «De fet, la Tadeua Sargantilla es transformà en la Bella Ximinova, l'artista d'acer que deturava camions amb els cabells, i que amb els braços arrossegava un tractor amb marxa enrera, i que amb les cames cargolava barres de ferro» (pàg. 154).

Pel que fa als renoms, remarquem que n'apareixen quaranta. La presència de malnoms era de preveure tenint en compte que les narracions es descabdellen en un marc rural.

En la formació dels renoms compostos segueix l'esquema que Enric Moreu-Rey⁹ considera el més generalitzat: Introducitor (el, lo, la, l') + nucli recent (noms de fonts o indicador de la posició que ocupa l'individu dins la família) + de + nucli antic (renom primitiu, o prenom, o genèric, amb o sense introducitor).

Voldríem remarcar que, si bé l'autor usa, sistemàticament, l'article *en* davant noms de pila o cognoms que comencen per consonant, sovint recorre a l'ús de l'article *lo*, ben viu a les nostres contrades, a l'hora d'introduir un malnom.

NOTES

1. Viladot, Guillem: *La gent i el vent*. Ed. Selecta, Barcelona, 1967.
2. Biosca, Mercè i Cornadó, M. Pau: *Escriptors d'avui. Perfils literaris (1a sèrie)*. Ajuntament de Lleida, Lleida, 1992, pàg. 109.
3. Viladot, Guillem: *La gent i el vent*, pàg. 165.
4. A «Una conversa de Lluís Pons amb Guillem Viladot», una entrevista encara inèdita, l'autor n'explica els orígens: «[...] les meves primeres obres es referien a una realitat immediata: Agramunt. Aquesta realitat, però, era massa evident i calia transportar-la a categoria de mite, o sigui de ficció al·legòrica. En definitiva era necessari establir una certa distància per objectualitzar el poble com una entitat autònoma capaç de prendre vida en un estadi dominat pel llenguatge simbòlic, propi de tota recreació de la realitat. Així va néixer el mite de Riella, una paraula procedent d'una mala lectura del topònim Riells, el poble del Montseny que era freqüentat per una catalanitat submergida. El primer llibre que esbatana el nom és *Infants de Riella*.
5. En els casos dubtosos, hem optat per consultar-los a l'autor.
6. A la pàg. 177 de *La cendra*, novel·la de Guillem Viladot, llegim:» [...] són nois que no fan per nosaltres. Els del nostre braç són fora, a ciutat, com en Pere, a estudiar. Els que queden aquí són pagesos i uns quants menestralets, que se les donen de senyorets, però que tot plegat, no res. Com diu la Maria Dolors, cugula».
7. Vegeu Joan Viladot - Puig: *De l'Agramunt pretèrit*. Ed. A.G. Ilerda/P. Guimet, Lleida, 1961, pàgs. 41-51. Reproduïm en lletra cursiva els renoms tal com els esmenta J. Viladot - Puig.
8. Al llarg de llibre trobem dues al·lusions ben significatives:
«Jo mai no havia sentit anomenar una persona amb una fonètica tan bonica. El teu és nom de dona pàl·lida, de filla d'ambaixador escandinau [...] Per un ample misteri de contrastos i de compensacions, em tornà el teu nom a la memòria: Lupicina! No s'hi valia! ¿Per què et deies Lupicina tu, dona irregular i aspra? Sens dubte el teu padrí de fonts et va fer una mala passada. Però, és clar, no podia endevinar quina forma tindria el teu cos» (pàgs. 20-22).
—«Xell. Xell. Xell. Sí. També és bonic.
I ambdós es miraren com si el nom fos una cosa bona per a veure millor el que hi ha dins una persona» (pàg. 152).
9. Moreu-Rey, Enric: *Renoms, motius, malnoms i noms de casa*. Ed. Millà, «Llengua viva» núm. 4, Barcelona, 1981, pàg. 45.

Bibliografia

- ALCOVER, Antoni M., i MOLL, Francesc de B., 1988: *Diccionari català-valencià-balear*. Ed. Moll, Palma de Mallorca.
- BIOSCA, M., i CORNADÓ, M. Pau, 1992: *Escriptors d'avui. Perfils literaris (1a sèrie)*. Ajuntament de Lleida, Lleida.
- IEC, 1995: *Diccionari de la llengua catalana*. Edicions 3 i 4, Edicions 62, Ed. Moll, Enciclopèdia Catalana, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, Barcelona, Palma de Mallorca, València.
- MOREU-REY, Enric, 1981: *Renoms, motius, malnoms i noms de casa*. Ed. Millà, «Llengua viva» núm. 4, Barcelona.
- VENY, Joan, 1984: *Els parlars catalans*. Ed. Moll, Palma de Mallorca.
- VILADOT-PUIG, Joan, 1961: *De l'Agramunt pretèrit*. Ed. A.G. Ilerda / P. Guimet, Lleida.
- VILADOT, Guillem, 1967: *La gent i el vent*. Ed. Selecta, Barcelona.
- VILADOT, Guillem, 1987: *La cendra*. Ed. Pòrtic, Barcelona.